

ятъ всичкитѣ дълбоки рани на държавата, ще ся подновятъ опустошени тѣ села и градове, които лежатъ въ прахъ и пепелъ, ще ся покриятъ полетата пакъ съ зеленина; но само паднали тѣ жертви отъ вашия раздоръ, мъртвитѣ не ще да въскръснатъ и сълзи тѣ що ся исплакаха за борбата, са вече исплакани. Бъдущето поколение ще цъвти, а прѣминало то бѣше жертва на бѣдствие то. Това са плодетѣ на вашия братскій разтрогъ, нека ви служи за урокъ! Имайте страхъ отъ божеството на ножа, прѣди да излезе отъ ножницата.

Жестокиятъ необмисленно распалва война, но не приученъ като соколъ тѣ, който слита изъ въздуха и кацва на ръката на ловеца, да ся покорява този дивъ Богъ на позива на чловѣческій гласъ.

Неще дойде два пѣти както днесъ праведната минута, ръката на избавителъ тѣ изъ облаци тѣ.

Бургундъ. О кралю! На вашата страна живѣе единъ Ангелъ. Къдѣ е тя? Защо я не виждамъ?

Карлъ. Къдѣ е ^{Ивана}Ивана? Защо не е и тя тука въ тѣзи бляскава минута, която ни подари тя сама?

Епископъ тѣ. Кралю! Свято то момиче не обича спокойствие то на единъ лѣнивъ дворецъ и то не употребява Божията заповѣдъ за свѣтско наслаждение, тя отбѣгва отвратително отъ осквернителния погледъ на ничтожни очи. — Извѣстно е че ся намира въ разговоръ съ Бога, когато не е занята съ грижи за Француско то благоденствие; защото на всякоя нейна стѣпка слѣдва и благословия.

★ ЯВЛЕНИЕ ЧЕТВЕРТО.

Ивана и горни тѣ. Тя е съ щитъ безъ шлемъ и коса та ѝ е укичена съ вѣнецъ.

Карлъ. Ти идишь Ивано, украсена като сваященна за да освятишь съюзъ тѣ, когото ти основа. —

Бургундъ. Колко страшна бѣше дѣвица та въ бит-